

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

03/2019/HR

Naše shvaćanje službe

Uvod:
Zajednica živi i djeluje

Služba Božja:
Vijenac života

Crkveni nauk:
Naše shvaćanje službe

Novoapostolska Crkva
International

Zajednica živi i djeluje

Draga braćo i sestre,

iza nas ima nekoliko značajnih događaja: S mladima iz čitavog svijeta nekoliko smo dana slavili i obilježili Međunarodni dan mladih. Uživali smo u zajedništvu, glazbi i razgovorima. Uvjeren sam da ste i sami već stekli dojam o velikom oduševljenju mladih, premda osobno niste mogli sudjelovati.

Tjedan dana kasnije slavili smo blagdan Duhova. Doživjeli smo službu Božju kao velika zajednica u zahvalnosti trojedinom Bogu te mu iskazali slavu i čast. Susret u Goslaru (Njemačka) iskoristili smo i održali prvu skupštinu okružnih apostola i njihovih pomoćnika u ovoj godini.

Od blagdana Duhova na snazi je nova, u travnju predstavljena, uredba o shvaćanju službe u našoj Crkvi. Uбудuće činimo razliku između ovlasti službe i funkcije upravljanja. Od blagdana Duhova postoje još samo tri razine službe i to služba đakona, služba svećenika i služba apostola. Uбудuće postoji pet funkcija upravljanja i vođenja i to predstojnik zajednice, predstojnik okruga, apostol, okružni apostol i Veleapostol.

Braća se zareduju za obavljanje određene službe. Ovlaštenje i nalog za obavljanja vodeće funkcije braća primaju uz molitvu i polaganje ruku apostola. Tim se činom naglašava važnost upravljačke

funkcije u Crkvi. Uбудuće će se imenovati zamjenici, na primjer, pomoćnik Veleapostola, pomoćnik okružnog apostola, biskupi i zamjenici predstojnika zajednice i okruga. Neće uбудuće više biti ređenja za službu evanđeliste, pastira, okružnog evanđeliste i okružnog starješine. Priznajemo međutim prošlost i već zaređene službenike: oni nastavljaju obavljati svoju službu za koju su zaređeni.

Služenje službenika, koliko god bilo važno, ipak je samo dio mnogih zaduženja koja se obavljaju u zajednici. U ime svih apostola želio bih ovom prilikom zahvaliti svima koji se na bilo koji način zalažu u svojoj zajednici i podupiru naš rad, pa i svojim materijalnim darovima i žrtvama. Hvala im od svega srca! Neka ih dragi Bog obilato blagoslovi!

Srdačan pozdrav

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and lines, characteristic of a cursive or semi-cursive script.

Jean-Luc Schneider

Veleapostol se 18. studenog 2018. godine sastao s petstotinjak vjernika u Palacio de Maynila, u Manili, glavnom gradu Filipina. Služba Božja je prenošena putem interneta tako da su ju mogle doživjeti mnoge zajednice.

Vijenac života

Draga braćo i sestre, danas slavimo posebnu službu Božju. Rijetko se događa da se ovdje u Manili okupi tako velika zajednica i s njom mnogo apostola. Kao što znadete, poseban je ovo dan, jer vaš okružni apostol odlazi u mir i novi će službenik preuzeti njegovu službu i zadaću. Zbog toga je ovaj dan donekle specijalan. Koristimo taj povod da nebeskom Ocu zahvalimo za sve njegove blagoslove koje ste primili po djelovanju vašeg okružnog apostola. Ne trebate se međutim brinuti; premda dolazi do smjene, Bog ostaje isti. Cilj ostaje isti i put koji vodi prema njemu ostaje također isti. Mi slijedimo Krista, a to ćemo činiti i ubuduće. Isus Krist je naš Gospodin, on je put te će nam i nadalje pomagati kao što nam je pomagao i do danas.

Prva Jakovljeva poslanica 1, 12

Blago čovjeku koji odolijeva kušnjama, jer će, kad se pokaže prokušanim, primiti vijenac - život koji je Bog obećao onima koji ga ljube!

Što je naš cilj? U našem je biblijskom tekstu opisan sljedećim riječima: „Blažen čovjek koji odolijeva kušnjama, jer će, kad se pokaže prokušanim, primiti vijenac koji je Bog obećao onima koji ga ljube!“ Vijenac života je slika za spasenje. U Bibliji se veoma često koristi slika vijenca, ponekad kao „vijenac pravednosti“ (2 Tim 4, 8), „neuveli vijenac – slava“ (1 Pt 5, 4), a sve te slike opisuju samo jedno, to jest naše otkupljenje. Slika je to za vječni život, za zajedništvo s Bogom u njegovom kraljevstvu. U opisu puta kojim čovjeku valja ići, da bi primio taj vijenac, u Novom se zavjetu često koristi usporedba s natjecanjem. I apostoli Pavao i Jakov posežu za tom slikom. Već je u njihovo vrijeme bilo velikih natjecanja atletičara, i pobjednik bi dobio vijenac – ne od zlata, već od lovora. Tom usporedbom apostoli su željeli istaknuti da se čovjek treba natjecati u jednoj utrci da bi stigao u vječni život i da bi mogao ući u kraljevstvo Božje.

Natjecanje iziskuje mnogo energije.

Da bismo stekli spasenje, trebamo svoje misli i svoja djela uskladiti s voljom Božjom. Da bismo stekli otkupljenje, moramo slijediti Isusov uzor. To iziskuje energije i izdržljivosti kao kroz vrijeme pripreme za natjecanje. Nema uspjeha bez napora. Polazna i osnovna je to točka. Da bismo ušli u kraljevstvo Božje, moramo potrošiti mnogo snage. Nije to natjecanje tek šetnja, već iziskuje veliki napor i izdržljivost kao i za sportsko natjecanje.

Natjecatelj mora mnogo trenirati. Otkupljenje i izbavljenju nisu slobodne aktivnosti, već iziskuju svakodnevnne izazove. Natjecatelj mora svaki dan naporno raditi sam na sebi. Isto se tako i mi moramo žrtvovati. Moramo se potruditi da svoje misli i svoja djela uskladimo s voljom Božjom.

Da bismo ušli u kraljevstvo Božje, nije dovoljno da odlazimo na službu Božju, da dajemo milostinju, da se molimo Bogu i da živimo kao kršćani. Da bi bilo

zajamčeno da naše misli i naše djelovanje odgovaraju volji Božjoj, potrebno je veoma mnogo truda i ustrajnosti. Usporedba sa sportskim natjecateljima je veoma jasna i poučna.

Tko sudjeluje na nekom natjecanju, mora prethodno obaviti mnoge stvari ako želi pobijediti. Mora se nečega odreći, ali se odriče jer mu je do pobjede toliko stalo, da prihvaća svaku žrtvu. Ponekad se i mi moramo nečega odreći, jer nam je stalo do otkupljenja. Reći ću sasvim konkretno da ponekad moramo donijeti neku tešku odluku. Da nam netko na primjer predloži: „Ako prihvatiš tu ponudu i odeš tamo, moći ćeš zaraditi mnogo novca!“ Naravno da je svima nama potreban novac.

Kasnije međutim doznamo da u dotičnom mjestu nema zajednice ni mogućnosti sudjelovati na službi Božjoj. Tada se nameće pitanje, što uraditi. Da li prihvatiti ponudu i otići? Posao je primamljiv i dobra zarada! Moći ću međutim tek dva ili tri puta godišnje otići na služu Božju. Što ćeš odlučiti? Netko će razmišljati na sljedeći način: „Pa

dobro, imat ću bolji život, jer ću primati više novca.“ Jesi li siguran da ćeš imati bolji život bez slavljenja Svete večere? Bez utjehe iz riječi Božje? Bez zajedništva braće i sestara? Veliko je to pitanje! Ako čovjek želi ući u kraljevstvo Božje, mora se odreći nečega kao i svaki natjecatelj koji želi pobijediti. Natjecatelj mora biti spreman podnijeti muke i patnju. Ni mi ih nismo pošteđeni. U svakom natjecanju postoje pravila kojih se valja držati. Svaka disciplina ima utvrđena pravila kojih se moraju pridržavati svi koji se natječu. To vrijedi i za naše spasenje. Isus je bio veoma jasan. Govorio je o tome da trebamo činiti dobro, ali da ono ništa ne vijeđi ukoliko pritom ne uvažavamo određena pravila. Govorio je o onima koji su u njegovo ime učinili velika djela, a kojima će međutim reći: „Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, zlotvori!“ (Matej 7, 23).

Moramo se potruditi da svoje misli i svoja djela uskladimo s voljom Božjom.

Jedno od pravila u tom natjecanju za spasenje je zapovijed ljubavi. Što god da činiš, čini iz ljubavi prema Gospodinu i iz ljubavi prema bližnjemu! Sve što nije učinjeno iz ljubavi, potpuno je beskorisno. To je pravilo, koje nije izmislila Novoapostolska Crkva! To je pravilo uspostavio sâm Isus Krist. Čak i kada bismo činili silna djela za Gospodina, ona bila bi beskorisna, kada naš motiv ne bi bila ljubav.

Natjecanje je nešto posve drugo od sportske aktivnosti u slobodno vrijeme kada možeš raditi što ti se sviđa i što ti godi. Ako sudjeluješ na nekom natjecanju, moraš se držati određenih pravila. U natjecanju nisi sam, već s drugim natjecateljima, koji ne bi željeli da ti pobijediš. To je princip i svrha natjecanja. Natjecanje za spasenje je međutim posve drugačije.

*Što god da činiš,
čini iz ljubavi prema Gospodinu
i iz ljubavi prema bližnjemu!*

Da bismo svoj život, svoje misli uskladili s voljom Božjom, ne moramo se boriti protiv drugih. Suparnik u tom natjecanju nam je sotona. Nastupamo protiv njega! Mogu vam jamčiti da on želi na svaki način spriječiti da ti tu borbu dobiješ.

On čini sve kako bi na kraju pobijedio! On je naš neprijatelj.

Svi oni koji se trude, poštuju pravila, ljube Krista i ostanu vjerni do kraja, primit će vijenac. Ali za to se valja boriti protiv neprijatelja, protiv sotone. Uz Gospodinovu pomoć možemo ga pobijediti.

Na svakom natjecanju postoji i sudac. On pazi da svi sudionici poštuju pravila, i on je jedini koji odlučuje tko je na kraju pobjednik. I u borbi za vječno spasenje postoji jedan sudac: Isus Krist. On će odlučiti tko se ubraja među pobjednike. On će suditi nad mislima i djelima svakog pojedinca

Ta činjenica se mnogima ne dopada, ali sâm je Isus rekao da će ti suditi prema tvojim djelima.

Na kraju natjecanja ne mogu stupiti pred Isusa i reći: „Ali pogledaj, Gospodine, što su drugi učinili – isto što i ja! Oni nisu poštivali pravila, pa nisam ni ja!“ On će mi o svom ponovnom dolasku suditi prema mojim djelima i mislima, bez ozira na sve što su drugi uradili i mislili.

Ne možemo se pozivati na druge, da bismo opravdali svoje ponašanje. Moramo prihvatiti da će nam Isus suditi i da će nas pitati koji su bili naši motivi. Isus Krist će uzeti k sebi one koji su ga ljubili. Sudit će nam prema mjeri naše ljubavi i

prema mjeri naše čežnje za spasenjem. To će biti osnova suda. Jasno je da nećemo u svakoj situaciji moći pobijediti sotonu. Ali nemojte zaboraviti, braćo i sestre, da će nam se mjeriti prema intenzitetu naše ljubavi, prema našoj čežnji da budemo spašeni i prema našoj odlučnosti da živimo i djelujemo u skladu s voljom Božjom. Na jednoj je strani utjeha, da ćemo biti prihvaćeni i ako ne ispunimo baš sve što se od nas traži. S druge strane moramo to upozorenje uzeti veoma ozbiljno, jer, ako se ispitamo, morat ćemo priznati da je naš trud da ispunimo volju Božju često puta mogao biti mnogo izraženiji.

Valja nam, dakle, potrošiti mnogo energije, moramo se boriti, moramo uvažavati pravila i zakon ljubavi, moramo se boriti protiv neprijatelja, sotone, i moramo biti svjesni da će nam suditi Isus Krist.

Valja spomenuti još jedan detalj. Ne odlučuje natjecatelj kada će se natjecanje održati. On ne može reći: „Joj ne, ne danas! Nisam u najboljoj formi, neka se natjecanje održi sutra!“ Netko drugi određuje početak natjecanja i tada valja biti spreman.

Okružni apostol Urs Hebeisen je stupio u mir – nakon 36 godina u apostolskoj službi. Veleapostol Jean-Luc Schneider je njegovo djelovanje opisao s tri obilježja: strast, ljubav i pouzdanje u Boga.

Bog je odlučio da natjecanje počinje sada, upravo danas, i tu njegovu odluku moramo prihvatiti. Ne možemo se obratiti Isusu i reći mu: „Još sam premlad i nespreman, odgodimo natjecanje za desetak godina, tada ću biti spreman!“ Borba se odigrava danas, ovdje u tvom životu. Upregnimo sve svoje snage kako bismo pobijedili. Uz pomoć Isusa Krista možemo pobijediti, možemo steći spasenje, a time i vijenac!

U čemu je spasenje? Rekao sam već da je to vijenac života, vječni život, vječno zajedništvo s Bogom. Vijenac je znak pobjede, znak slave. Tko bude dionik prvog uskrsnuća, tko bude primio uskrslo tijelo, proslavljeno tijelo i ušao u kraljevstvo Božje, imat će udjela u slavi Isusa Krista.

Vijenac je i znak vladavine i moći. I stoji zapisano da će oni, koji pobijede u natjecanju, vladati s Kristom. Oni će biti svećenici Božji i Kristovi i s

Mnogo zemalja, mnogo naroda, mnogo različitih kultura. Nije lagana zadaća koju je preuzeo Edy Isnugroho kao novi okružni apostol za Jugoistočnu Aziju. Kako unatoč svemu uspjeti, to je rekao Veleapostol prilikom davanja ovlaštenja i naloga novom okružnom apostolu.

njime vladati tisuću godina (Otk 20, 6).

Moramo međutim jasno reći što ta vladavina znači. U kraljevstvu mira Isusa Krista neće vladati nikakva politička snaga. To vladanje nema politički i vremenski smisao. Kad Isus vlada, to znači da on jamči nesmetano naviještanje njegovog Evanđelja. To je vladavina Isusa Krista u tisućgodišnjem kraljevstvu mira. On će vladati i nitko neće moći spriječiti naviještanje Evanđelja ni njegovo otkupljenje ljudi. Isus je vjeran samome sebi i vladati će kao sluga. Služenje je to ljudima u cilju izbavljenja ljudi.

Kad se kaže da ćemo vladati s njime, to znači da će oni koji budu s njime u kraljevstvu služiti njemu i ljudima s ciljem da se svima omogući spasenje. Oni će svima naviještati Evanđelje. Njihovo će vladanje zapravo biti služenje drugima.

Veleapostola su pratili okružni apostoli Jürg Zbinden (Švicarska, na slici), Mark Woll (Kanada), Peter Schutle (Zapadni Pacifik) i Urs Hebeisen

Isus je jednom ispričao prisporobu o povjerenim minama (starozavjetni kovani novac) (Luka 19, 11-27). Neki je čovjek ugledna roda prije svog odlaska pozvao svojih deset sluga te je svakome od njih dao po minu i rekao im da s primljenim novcem trguju. Jedan od slugu je bio veoma marljiv i uspješan tako da je s onom jednom minom stekao deset. Kada se gospodar vratio, rekao mu je: „Dobro, valjani slugo, jer si se u vrlo malom pokazao vjeran, imaj vlast nad deset gradova.“ Drugi je sluga investirao onu jednu minu i donio gospodaru pet mina. Gospodar se i njemu obradovao i rekao mu: „I ti budi nad pet gradova!“ Lijeni sluga koji nije ništa privrijedio nije ni dobio ništa. Gospodar ih je različito nagradio. Jedan je dobio vlast na deset, drugi nad pet gradova.

Ako vlast shavaćamo kao izvršavanje moći, možemo reći: „Lijepo je imati vlast nad deset gradova. To je bolje od vlasti nad pet gradova.“ Ali to nije tako. Ne radi se o vladanju. Svi su samo sluge i poslužitelji. U kraljevstvu mira svi će služiti Bogu. Svi ćemo služiti na različite načine već prema svojim mogućnostima i sposobnostima. Ali ipak

ostajemo sluge. Služenje će biti drugačije, ali vijenac, nagrada, će biti ista – svi ćemo biti navijeke kod Isusa. To je vijenac života. I kraj povijesti: svi koji će prebivati u novom svijetu, služiti će Bogu i zajedno s njime vladati. Imat će udjela u njegovoj slavi i veličanstvu i vječno mu služiti.

To je naša budućnost, braćo i sestre. Budi pravi natjecatelji! Nastojmo se svaki dan boriti kako bi naše misli i naša djela bili u skladu s voljom Božjom! To je veoma teško. To znači trpjeti. Prihvatimo to!

Uvažavajmo pravila i živimo iz ljubavi prema Gospodinu i prema bližnjemu! Ne moramo se boriti protiv našeg brata i naše sestre. Boriti se moramo protiv sotone. Nekada ćemo pobijediti, a ponekad i izgubiti i toga moramo biti svjesni. Ono što je presudno je mjera naše ljubavi i naše čežnje.

Prihvatimo tu borbu! Vjeran će steći pobjedu. Oni koji istinski ljube Krista, primit će vijenac.

TEMELJNA MISAO

Da bismo stekli vijenac života, moramo

- uskladiti svoje misli i svoja djela s voljom Božjom;
- poštivati zakon ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

Borba iziskuje odricanje i spremnost na patnju. Oni koji izlaze iz borbe kao pobjednici, vladat će zajedno s Kristom u kraljevstvu mira.

Naše shvaćanje službe

Postoje tri razine službe, pet upravljačkih razina. Ubuduće nema ređenja za službu evanđeliste, pastira, okružnog evanđeliste, okružnog starješine. Imenovanje biskupa. Razlika između ređenja, ovlaštenja s nalogom i imenovanja. Shvaćanje službe Novoapostolske Crkve nudi poznato i novo. Ovdje donosimo kratak pregled.

Shvaćanje službe temelji se na novozavjetnom svjedočanstvu, a služba treba svojim djelom i svojom naravi udovoljiti osobi Isusa Krista. Apostolska služba, utemeljena po Isusu Kristu, ima zadaću biti „upraviteljem Božjih tajna“ (1 Kor 4, 1). S time je ujedno obvezna urediti i utvrditi red službi u skladu sa suvremenim potrebama.

Podrijetlo službe

Sve na čemu se Crkva temelji i sve što ona jest, ima svoje podrijetlo u osobi i djelu Isusa Krista koji donosi spasenje. Kršćani svih denominacija vjeruju da Isus Krist ima dvije naravi: On je pravi čovjek i pravi Bog (Kat., pitanje 104-106). Osoba Isusa koju čine te dvije naravi i njegovo djelovanje

mjerilo su i kriterij za Crkvu i sve što određuje njezinu zadaću i njezino poslanje. Stoga je više nego dosljedno da nauka o Crkvi, sakramentu i službi bude utemeljena na nauci o dvije naravi Isusa Krista. To treba objasniti na osnovi određivanja odnosa između službe i osobe službenika.

Narav službe

Služba i osoba su u tijesnom odnosu: one su međusobno, takorekuć, isprepletene. Postoji podudarnost između dvije Kristove naravi i odnosa između službe i osobe. Služba ukazuje na Isusovu božansku narav, a osoba službenika na njegovu ljudsku narav.

Služba i osoba

Dobre sposobnosti i svojstva koje neka osoba ima stavljaju se činom ređenja u funkciju obavljanja službe. Samim činom ređenja budućem se službeniku, dušobrižniku, međutim, ne posreduju ni ne daju nikakve nove sposobnosti.

Službenik djeluje u zajedništvu s apostolatom u skladu s voljom Isusa Krista. On je sluga Božji i sluga zajednice i trudi se kako bi riječima i djelima što vjernije svjedočio i živio Evanđelje. Funkcija i osoba, obavljanje službe i način življenja moraju se podudarati tako da se službenik i u službi i u životu riječima i djelima ravna prema Isusu Kristu.

Službenik treba naviještati i zastupati Evanđelje, i to u smislu novoapostolskog vjerovanja i njegovog tumačenja kako ga prikazuje Katekizam Novoapostolske Crkve. Službenik, osim toga, pokazuje svoju odlučnost da će slijediti Evanđelje tako što prihvaća ponude Crkve da se teološki usavršava kao i one sadržaje koji osposobljavaju za što bolje upravljanje u nekoj crkvenoj dužnosti.

Prema novoapostolskom shvaćanju služba i osoba su doduše tijesno povezane, ali ipak ne tako da se služba ne bi mogla odvojiti od osobe. Služba ne prelazi u posjed osobe, niti je ona neizbrisiv biljeg na osobi, nego jest i ostaje Kristov dar kojim Isus Krist raspolaže, on ga daje ili uskraćuje. Postoji, dakle, mogućnost razrješenja od službe.

Služba i ovlast

Isus je poslanik koji je od Boga primio odgovarajuću vlast. „Vladati i upravljati, poticati izmirenje s Bogom, naviještati volju Božju i proricati buduće: sve je to Isus Krist činio na savršen način“ (Katekizam, pitanje 116). Apostolat participira u ovlasti Isusa Krista: „Apostolska služba je služba sa svojim ovlastima koju je dao Isus Krist i koju vodi Duh Sveti. Ima vlast naviještati Evanđelje, udjeljivati sakramente i opraštati grijeh“ (usp. Mt 28, 19; Iv 20, 23; Katekizam, pitanja 381, 383). Apostol kao Kristov poslanik ima stoga udjela u njegovom velikosvećenstvu o kojem se govori i u Poslanici Hebrejima (4, 14).

Nemaju svi službenici iste ovlasti. U različitim ovlastima pojedinih službi izražene su tri razine

službe: apostol, svećenik, đakon. U petom članku Vjerovanja stoji zapisano: „Vjerujem da za neku službu od Boga izabrane postavljaju samo apostoli i da punomoć, blagoslov i posvećenje za njihovo služenje proizlaze iz apostolske službe“ (Katekizam, pitanja 37, 45).

Svećenički službenici i đakoni participiraju na različite načine u ovlasti službe apostola: svećeničkim službenicima je povjereno udjeljivati sakramente Svetog krštenja vodom i slaviti Svetu večeru, naviještati oprostjenje grijeha, vjerodostojno naviještati i svjedočiti Evanđelje i obavljati obrede blagoslova (Katekizam, pitanja 453, 469). Đakoni nemaju sakramentalnih ovlasti, ali imaju ovlast kao i svećenički službenici, vjerodostojno naviještati Evanđelje (Katekizam, pitanje 34) i udjeljivati blagoslov na službi Božjoj riječi.

Ovlast udjeljivanja sakramenata

Udjeljivanje svih sakramenata – Svetog krštenja vodom, Svete večere, Svetog zapečaćenja – povjereno je apostolskoj službi“ (Katekizam, pitanja 402, 404). Svećenička služba participira u apostolskoj ovlasti udjeljivanja sakramenata; može udjeljivati Svetu večeru kao i Sveto krštenje vodom.

Vlast naviještanja riječi Božje

Apostolskoj službi dan je nalog „učinite sve narode učenicima mojim“ koji se odnosi na pravovaljano naviještanje Evanđelja o smrti, uskrsnuću i ponovnom dolasku Gospodina (usp. Katekizam, pitanje 44). Ovdje se daje jasan sadržajni okvir u kojem se pravovaljano naviješta Evanđelje.

Pravilno naviještanje počiva jedino na Kristovoj riječi o kojoj svjedoči Novi zavjet. Tko prihvaća njegovu riječ, potiče i učvršćuje svoju vjeru (Rim 8, 31). „Riječ Kristovu“, dakle, njegovu propovijed, koja je objavljena apostolima i njihovim suvremenikima, prenose danas apostoli i s njima, po primljenim ovlastima, povezani dušobrižnici. participiraju u ovlasti apostola i u pogledu pravovaljanog naviještanja.

Veleapostol naglašava da je Biblija osnova pravovaljanog propovijedanja te da današnji apostoli imaju zadaću i vlast uz pomoć Duha Svetoga tumačiti Bibliju. Svećenici i đakoni

participiraju u ovlasti apostola i u pogledu pravovaljanog naviještanja.

Nakon što smo govorili o značajnim teološkim aspektima razumijevanja službe, valja nam predstaviti novi red službi. Taj se red zasniva na tri razine: apostolska služba, svećenička služba i služba đakona, svaka s drugačijim duhovnim ovlastima. Ubuduće će se zaređivati (ordinirati) još samo apostol, svećenik i đakon. Ostale duhovne službe se više neće popunjavati, kao što je već slučaj sa službama starješina zajednice i podđakon.

Ovlast službe i nalog službe

Navedenim trima službama daju se jasno određene ovlasti. Pojam ovlast govori samo o tome koje obrede (npr. udjeljivanje sakramenata, obavljanje blagoslova, javno naviještanje Evanđelja) ima dotični službenik pravo obavljati.

Služba obuhvaća i ovlasti službe kao i nalog to jest zadaću službe. Ovlast službe je teološke, a nalog ili zadaća službe je crkvenopravne prirode.

- Definicija ovlasti službe: ovlast službe je pravo koje se temelji na Isusu Kristu a koje pravo joj je prenijeto po apostolu činom ređenja i snagom Duha Svetoga, da djeluje i govori u ime trojedinoga Boga. Ovlast službe udjeljuje se ređenjem (ordinatio). Ona se gasi onog trenutka kada apostol prihvati službenikovo odreknuće od službe, otpuštanjem iz službe ili smrću službenika.
- Definicija naloga službe: s nalogom službe službeniku se prenose pravo i obaveza da svoju dužnost obavlja primljenim ovlastima i to u prostorno i vremenski određenom okviru. Nalog službe prestaje promjenom područja nadležnosti, umirovljenjem, prihvaćanjem ostavke službenika od strane apostola, otpuštanjem iz službe ili smrću.

Ređenje – postavljanje na funkciju (u službu) s nalogom vođenja i upravljanja – imenovanje

Sadržajno razlikujemo tri kategorije – ređenje (ordinatio), postavljanje u službu vođenja i upravljanja te imenovanje: ređenjem (ordinatio) se prenose ovlasti za vršenje duhovne službe.

Postavljanjem na funkciju se prenosi nalog duhovnog vođenja i upravljanja. Kod imenovanja se povjerava neka zadaća s naglaskom na duhovnom djelovanju. Prilikom ređenja, postavljanja i imenovanja pridaje se važnost i osobnim kao i stručnim kompetencijama pojedinca. Postavljanje na funkciju i imenovanje mogu se vremenski ograničiti.

Čin ređenja i postavljanja na funkciju (službu) vođenja i upravljanja obavljaju se na službi Božjoj nakon slavljenja Svete večere.

Ređenje apostola, svećenika i đakona

Da Bog nekoga izabire i da je to osnova svakog ređenja, vrijedi i u danas važećem redu službi. Ređenje (ordinatio) za neku službu je čin Božji nad grešnim čovjekom za služenje Bogu i ljudima: Ređenje je postavljanje u duhovnu službu, koje u ime trojedinoga Boga obavlja apostol polaganjem ruku i molitvom. Budući službenik po tom obredu biva ovlašten, posvećen i blagoslovljen. Pritom se uzimaju u obzir kompetencije koje su neophodno potrebne za obavljanje dotične dužnosti. Prije polaganja ruku apostol moli za pomoć Duha Svetoga pri vršenju zadaća koje očekuju službenika. Ređenjem, nazivamo, dakle, onaj obred kojim se pojedinac ovlašćuje za obavljanje duhovne službe, te se blagoslivlja i posvećuje za tu službu. Zaređuje se kandidate za sljedeće službe:

- Veleapostola i apostola
- svećenika
- đakona

Ovlasti službe apostola, svećenika i đakona

Od središnjeg značenja je apostolat u kojem su sadržane sve sakramentalne ovlasti koje su neophodno potrebne za cjelokupnu Crkvu – dakle, obavljanje krštenja, slavljenje Svete večere, zapečaćenje kao i javno naviještanje Evanđelja. Ovlasti drugih službi izvode se iz ovlasti apostolata. Sukladno tome glasi i peti članak našeg Vjeronanja: „Vjerujem da od Boga izabrane u službu postavljaju isključivo apostoli i da iz apostolske službe proizlaze ovlast, blagoslov i posvećenje za njihovo služenje.“

Pored ovlasti za pravovaljano naviještanje Evanđelja svećenik prilikom ređenja (ordinacije) prima i ovlast naviještanja oprosta grijeha po nalogu apostola, ovlast udjeljivanja sakramenta Svetog krštenja vodom kao i ovlast obavljanja obreda svih blagoslova. Vlast naviještanja oprosta grijeha i udjeljivanja dvaju spomenutih sakramenata – pored blagoslova i posvećenja – duhovna je opremljenost koju je snagom Duha Svetoga službeniku prenio apostol.

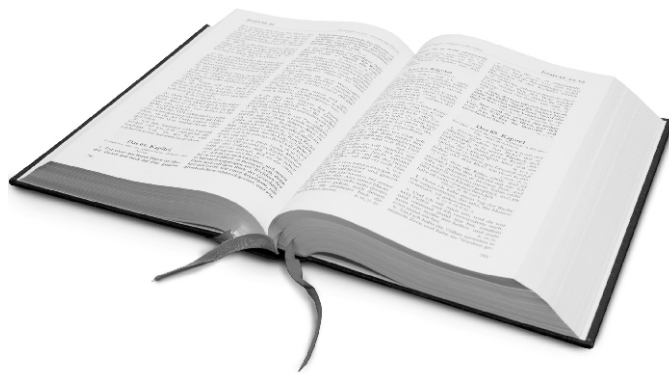
Đakon kod ređenja (ordinatio) prima ovlast, dakle, biva po apostolu snagom Duha Svetoga opremljen da može pravovaljano naviještati Evanđelje na službi Božjoj i za dušobrižničkog posjeta kao i za udjeljivanje blagoslova na službi riječi (služba Božja bez slavljenja Svete večere).

Ovlaštenje apostola i svećeničkih službenika

Duhovni službenici mogu biti postavljeni i ovlaštteni za obavljanje vodećih funkcija unutar mjesne Crkve, okruga ili zajednice. Premda apostolskoj službi pripada vodeći ili „upravljajući“ položaj, to jest da sudjeluje u Kristovu kraljevskom, svećeničkom i proročkom poslanju (Katekizam, pitanje 116), apostoli mogu biti ovlaštteni i za obavljanje drugih vodećih uloga. Svećenički službenici mogu biti postavljeni i ovlaštteni obavljati vodeće funkcije u okrugu ili u zajednici.

- Apostol biva postavljen i prima nalog i ovlaštenje od okružnog apostola.
- Svećenički službenik biva postavljen i prima nalog odnosno ovlaštenje za dužnost predstojnika okruga ili zajednice.

Postavljanje na funkciju (u službu) i predaju naloga vođenja i upravljanja obavlja u ime trojedinoga Boga polaganjem ruku i molitvom Veleapostol ili apostol ili u iznimnom slučaju neki drugi službenik po nalogu apostola. Postavljanje na funkciju i davanje naloga za vođenje i upravljanje popraćeni su posvećenjem i blagoslovom. Postavljanje na funkciju odnosno davanje naloga vrše se uz uvažavanje osobnih kompetencija (npr. dušobrižničkih, učiteljskih ili organizacijskih) koje su neophodno potrebne i poželjne za obavljanje dužnosti vezanih uz dotičnu službu vođenja i

upravljanja. Nalog odn. ovlaštenje nisu vremenski vezani uz aktivnu duhovnu službu; ali prestaju kad prestaje i služba.

Imenovanje apostola i svećeničkih službenika

Imenovanje je prijenos određene duhovne dužnosti. Obavlja ga i završava apostol ili svećenički službenik. Prilikom imenovanja uvažavaju se osobne kompetencije (npr. dušobrižničke, učiteljske i organizatorske) koje su neophodno potrebne za obavljanje određene dužnosti. Za obavljanje te dužnosti valja izmoliti Božji blagoslov.

Veleapostol, okružni apostol, apostol i svećenički službenici koji obnašaju neku vodeću funkciju mogu imati pomoćnike ili zastupnike kao posebnu pomoć:

- Apostol postaje pomoćnikom Veleapostola, pomoćnikom okružnog apostola.
- Svećenički službenik imenuje se pomoćnikom apostola.
- Svećenički službenik može biti imenovan zastupnikom predstojnika okruga ili predstojnika zajednice.

Prestanak ovlaštenja i ovlasti duhovne službe

Služba s obje sastavnice, to jest s ovlaštenjem za službu upravljanja i duhovnim nalogom, može završiti na različite načine. Umirovljenjem završava samo primljeno ovlaštenje službe, dok prihvaćanjem odstupanja iz službe ili otpuštanjem iz službe prestaju i služba upravljanja i duhovni nalog službe.